

Til Socialudvalget

25-01-2013

Bilag 1: Notat om Socialforvaltningens forventede praksis efter aktivlovens § 81a

Sagsnr.
2013-4854

Dokumentnr.
2013-77929

1. Baggrund

Folketinget vedtog den 19. december 2012 følgende bestemmelse:

Sagsbehandler
Susan Fiil Præstegaard

”§ 81 a. Kommunen kan yde hjælp til **rimeligt begrundede midlertidige huslejeudgifter** til en person, der er **udsættelsestruet** på grund af huslejerestancer, hvis **det på sigt kan forebygge, at personen udsættes** af boligen. **Kommunen kan betinge hjælpen** af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig, deltager i gældsrådgivning eller lignende. Kommunen skal særligt rette hjælpen til **børnefamilier og socialt udsatte borgere**. Kommunen kan bestemme, at hjælpen udbetales direkte til udlejeren. Udgiften til hjælpen afholdes fuldt ud af kommunen, jf. § 99, stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 kan **ikke** anvendes til **direkte at kompensere for økonomiske sanktioner** givet efter denne eller anden lovgivning vedrørende forsørgelsesgrundlaget.

Stk. 3. Hjælp efter stk. 1 kan kun ydes, hvis personen ikke har **økonomisk mulighed** for at betale huslejeudgifterne.”

Bestemmelsen trådte i kraft 1. januar 2013, hvorfor forvaltningen ikke havde mulighed for at forelægge indstilling for Socialudvalget forud for implementeringen. Socialforvaltningen orienterer nu om forventet praksis og udgifter til ydelser efter den nye bestemmelse i aktivloven.

2. Fastlæggelse af praksis

Socialforvaltningen har implementeret bestemmelsen umiddelbart efter 1. januar 2013. Konkret tages der stilling til hjælp efter bestemmelsen, når en borger selv henvender sig og søger om en ydelse til husleje, dels når kommunen af udlejer varsles om en udsættelse.

Der er ikke udarbejdet bekendtgørelser eller vejledninger fra ministeriets side vedrørende den nye bestemmelse. Det betyder, at forvaltningen alene kan bygge sine tolkninger på de kortfattede bemærkninger til lovforslaget. Det forventes, at ministeriet vil udstede en bekendtgørelse, men tidspunktet for dette er ikke kendt.

Forvaltningen anlægger i praksis en tolkning, der reelt forebygger udsættelser. Det betyder konkret, at man kan få bevilliget en ydelse selvom man økonomisk har handlet ufornuftigt. Samtidig skal det sikres, at der ikke opstår en incitamentsstruktur, som fremadrettet kan opfordre til en uhensigtsmæssig økonomisk adfærd. Dette sikres ved, at stille krav i forbindelse med ydelsen så som administrationsordning, gældsrådgivning osv.

**Mål og Rammekontor
for
Voksne**

Bernstorffsgade 17
1592 København V

Telefon
5170 7155

E-mail
PA07@SOF.kk.dk

EAN nummer
5798009683052

www.kk.dk

Bestemmelsen er subsidiær til aktivlovens § 81 om enkeltydelser og servicelovens § 52a om ydelser til børnefamilier, hvilket betyder, at forvaltningen skal tage stilling til om en ansøger kan få en ydelse til husleje efter disse bestemmelser, før der tages stilling til en ydelse efter § 81a.

Borgere, som modtager afslag på en ydelse efter aktivlovens § 81a vil kunne klage til Det Sociale Nævn og Ankestyrelsen. Det er derfor muligt, at den praksis, som er skitseret af forvaltningen, må tilrettes løbende i takt med, at ankeinstanserne tager stilling til konkrete sager.

Nedenfor gennemgås, hvordan forvaltningen vil tolke de vigtigste begreber i bestemmelsen.

Det er væsentligt, at bestemmelsen tolkes på en måde, så det hindres, at der kan spekuleres i at undlade at betale husleje mod en forventning om, at kommunen betaler opståede restancer. Dette hensyn skal afbalanceres med, at det samlet set kan være bedste løsning at fastholde en borger i en bolig for at forebygge social deroute, også selv om borgeren har udvist uforsvarlig adfærd eller forkert økonomisk prioritering. Det er også væsentligt at påpege, at selv om bestemmelsen udvider området for, hvem der kan opnå kommunal støtte til en restance, så vil alle udsættelser ikke kunne hindres.

Udover det primære formål om at forebygge social deroute, kan der være en række afledte økonomiske konsekvenser. Kommunen kan eventuelt imødesee færre udgifter til istandsættelse efter boligsocialt anviste, når der sker færre udsættelser og færre udgifter til indskudslån, når færre får behov for at låne til indskud i ny bolig efter en udsættelse. Herudover vil færre formentlig få behov for hjælp til genetablering i form af enkeltydelser til nyt indbo, hvis antallet af udsættelser falder. Indbo fra udsættelser bortauktioneres eller destrueres, hvis ikke den udsatte kan betale for politiets opbevaring efter udsættelsen. En del af de udsatte indkvarteres på krisecenter eller herberg i tiden efter en udsættelse. Hvis udsættelserne forebygges, er der mulighed for, at det nuværende overforbrug på dette område kan nedbringes. Endelig vil en nedbringelse af antallet af udsættelser kunne føre til mindre sagsbehandling på nogle områder (enkeltydelser, boligsocial anvisning), men til gengæld bliver der en højere grad af sagsbehandling på alle sager om varsling af udsættelse, lige som alle ansøgninger om støtte til husleje fremadrettet skal behandles efter to bestemmelser. Effekterne er dog stadig ukendte og de økonomiske konsekvenser er derfor usikre.

Rimeligt begrundede midlertidige huslejudgifter

Som udgangspunkt er en huslejudgift rimeligt begrundet. Der kan dog være tilfælde, hvor forvaltningen mener, at en huslejudgift ikke anses som rimeligt begrundet, f.eks. hvis en tilflytter er indflyttet i et lejemål, velvidende, at det ikke svarer til indtægten.

At § 81a kan benyttes til midlertidige udgifter betyder ifølge lovens bemærkninger, at bestemmelsen dels kan benyttes til en restance som er opstået og dels hvor det kan forudses, at der må bevilges hjælp i flere måneder, f.eks. fordi boligen er for dyr i forhold til ansøgerens økonomi, men kommunen ønsker at fastholde borgeren i boligen, til en anden løsning er fundet.

Der er dog den begrænsning i lovens forarbejder, at hjælpen ikke kan være ”meget langvarig” eller permanent.

Som udgangspunkt vil ydelsen derfor blive benyttet i forhold til opståede restancer, jf. også kravet om at ydelsen skal forebygge udsættelse. Ydelsen kan desuden bevilges fremadrettet i kortere perioder, men der kan ikke fastsættes faste grænser for ydelsesperioden. Når der ikke er fastsat en fast periode i bestemmelsen, skal der laves et skøn over hver enkelt sags konkrete omstændigheder. For eksempel kan der bevilges en ydelse, mens en flytning til billigere bolig kommer i stand. Såfremt flytningen ikke er gennemført, men er nært forestående, når hjælpen udløber, kan en forlængelse komme på tale.

Bestemmelsens formuleringer om husleje og udlejer betyder, at der alene kan ydes støtte til lejere, som trues af udsættelse, og ikke f.eks. andelsboligejere eller boligejere, som trues af tvangsauktion.

Forvaltningen vurderer yderligere, at der ud fra bestemmelsens formål om forebyggelse af udsættelser også kan ydes støtte til andre udgifter i lejeforholdet (f.eks. varme og el), når manglende betaling af disse kan føre til udsættelse, selv om dette ikke fremgår eksplicit af bestemmelsen.

Udsættelsestruet

Bevilling af ydelsen forudsætter, at borgeren er udsættelsestruet. Jo tættere den konkrete borger er på udsættelse, jo sikrere er denne forudsætning opfyldt. Forvaltningen vurderer dog, at også borgere, som alene har modtaget en rykker ud fra en økonomisk vurdering vil kunne komme i betragtning til en ydelse, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Det på sigt kan forebygges, at personen udsættes

Det forudsættes, at bevilling af ydelsen bevirker en hindring af den truende udsættelse. Det betyder, at hvis borgeren f.eks. ikke ønsker at samarbejde om fremtidig forebyggelse, vil der kunne gives afslag på en ydelse, også selv om den aktuelt truende udsættelse så ikke afværges. Det betyder også, at der kan gives afslag til en borger, som gentagne gange henvender sig om en ydelse, men som ikke efterfølgende lever op til kommunens betingelser om f.eks. samarbejde om flytning, indgåelse af administrationsaftale eller deltagelse i økonomisk rådgivning. Borgerens adfærd betyder, at udsættelse på sigt ikke kan forebygges.

Kommunen kan betinge hjælpen

Bestemmelsen nævner udtrykkeligt at kommunen kan opstille betingelse om indgåelse af administrationsaftale, plan for flytning og gældsrådgivning som mulige betingelser for bevilling af en ydelse.

Forvaltningen vil i hver enkelt sag opstille relevante betingelser. Ofte vil flere betingelser være relevante for ydelsen, fordi det skal forebygges, at borgeren igen kommer i restance. Som udgangspunkt vil fremtidig støtte efter bestemmelsen ikke være mulig i forhold til borgere, som ved en tidligere ydelse ikke har overholdt de dengang fastsatte betingelser. Forvaltning forventer at benytte følgende betingelser:

a) Administrationsaftaler

Det forventes, at der stilles betingelse om indgåelse af administrationsaftaler i de tilfælde, hvor det er muligt, dvs. i forhold til borgere, som modtager kontanthjælp eller førtidspension. Det er ikke muligt at opstille denne betingelse i forhold til andre indtægter (løn, dagpenge mv.). Betingelsen vil være særligt relevant, hvis restancen skyldes dårlig prioritering hos borgeren. Såfremt borgeren ikke ønsker at indgå aftale om administration, vil der kunne gives afslag på en ydelse til restancen med den begrundelse, at en fremtidig udsættelse ikke på sigt kan forebygges. Førtidspension administreres af Socialforvaltningen mens kontanthjælp administreres af Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen. Der er faste forretningsgange for hvordan Socialforvaltningen bistår borgeren med at bede om en administrationsaftale hos Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen.

b) Plan for flytning

Der vil blive stillet betingelse om samarbejde om flytning i de tilfælde, hvor ansøgerens bolig er for dyr i forhold til indtægten. Planen kan bestå i, at borgeren indstilles til boligsocial anvisning, hvis kriterierne for anvisning er opfyldt. Det er dog også muligt at stille betingelse om, at borgeren selv finder anden bolig f.eks. via bytning, intern flytning i almen boligorganisation eller flytning på tværs af kommunegrænser. Ydelsen vil i disse tilfælde ofte blive bevilget som en fremadrettet ydelse, som fastholder boligen, til en anden løsning er fundet.

Når borgerens aktuelle bolig ikke passer til borgerens økonomi, vil det forekomme, at en borger bliver nødt til at acceptere en mindre eller mindre attraktivt beliggende bolig som et led i planen om flytning. I tilfælde, hvor det vurderes, at borgeren kan fastholde boligen, vil der

ikke blive stillet betingelse om en plan for flytning. I stedet vil der blive stillet betingelser om administration og rådgivning mv., så det sikres at borgerens husleje bliver betalt fremadrettet.

Såfremt borgeren ikke accepterer et boligtilbud, vil al støtte til den nuværende husleje efter § 81 a ophøre.

c) Økonomisk Rådgivning

Økonomisk rådgivning kan opstilles som betingelse, hvor borgeren har økonomi til den pågældende bolig, men aktuelt har manglende overblik over sin situation og sit budget. Økonomisk rådgivning kan også ydes i tilfælde, hvor borgeren har gæld eller generelt en stram økonomi, og hvor rådgivningen måske kan bidrage med bedre budgetlægning.

Betingelse om deltagelse i økonomisk rådgivning vil ofte blive koblet med en betingelse om indgåelse af administrationsaftale, hvis borgeren modtager en ydelse, som kan administreres.

Den økonomiske rådgivning vil som udgangspunkt blive ydet af den nye rådgivning i Socialcenter København, som blev vedtaget i budget 2013 og etableret med virkning fra 1. januar 2013.

d) Andre relevante betingelser

Bestemmelsen åbner mulighed for, at der også kan opstilles andre relevante betingelser for en ydelse. Disse er ikke nærmere defineret i lovens forarbejder, men kunne f.eks. være at borgeren skal acceptere personalestøtte.

Forvaltningen ønsker umiddelbart at opstille betingelse om, at borgeren skal acceptere tilknytning af personalestøtte som f.eks. boligrådgiver, støttekontaktperson eller hjemmevejleder, hvor dette er relevant. Disse tiltag vil overordnet være fremadrettede. Såfremt borgeren ikke overholder en bevillings forudsætninger, vil vedkommende være udelukket fra at få yderligere støtte efter bestemmelsen.

Herudover kan det komme på tale at opstille betingelse for unge om tilknytning af en af de nye sociale mentorer, som forventes ansat i 1. kvartal 2013 som følge af nyfordelingen af den boligsociale ramme, som blev vedtaget af Socialudvalget den 5. december 2012.

Børnefamilier og socialt udsatte borgere

I bestemmelsen er det fastsat, at den er **særligt målrettet** børnefamilier og socialt udsatte borgere. Dermed skal forvaltningen være særligt opmærksom, når disse målgrupper er i fare for udsættelse. Imidlertid er det ikke med denne formulering udelukket at også andre målgrupper vil kunne opnå støtte.

Ikke direkte at kompensere for økonomiske sanktioner

Bestemmelsen fastsætter, at ydelsen *ikke direkte* må kompensere for sanktionering.

Som udgangspunkt må kommunen derfor ikke bevilge en ydelse, som *direkte* kompenserer for det indtægtstab, som borgeren oplever, når vedkommende bliver sanktioneret efter beskæftigelsesreglerne, fordi borgeren ikke har overholdt betingelserne for ydelsen.

Derimod vil en borger, som forud for sanktioneringen modtog støtte efter § 81 a f.eks. som led i en plan om flytning, fortsat kunne modtage samme beløb. En borger vil også kunne modtage en ydelse, hvis vedkommendes økonomiske forhold tilsiger det uanset sanktionen.

Dette kan bedst illustreres med et eksempel:

En borger har en husleje på 5.000 kr. pr. måned, men har kun økonomi til at betale 4.000 kr. Forvaltningen vurderer, at han opfylder betingelserne for at modtage en ydelse efter § 81 a på 1.000 kr. i 3 måneder, mens en billigere bolig findes.

Hvis borgeren sanktioneres i løbet af de 3 måneder, vil han fortsat kunne modtage de 1.000 kr. til husleje, men ydelsen efter § 81a vil ikke kunne hæves til de i alt 5.000 kr., vedkommende vil have behov for, når han mister indtægten som følge af sanktionering.

Hvis borgeren først henvender sig efter sanktioneringen, vil forvaltningen – uanset sanktioneringen - kunne bevilge de 1.000 kr. som borgeren har behov for efter § 81a, men forvaltningen kan ikke bevilge den fulde husleje fremadrettet. I stedet bør forvaltningen yde råd og vejledning om at få igangsat kontanthjælpsydelsen igen via overholdelse af betingelserne for ydelsen.

Forvaltningen mener, at hvis en borger, som er sanktioneret, henvender sig på grund af f.eks. 3 måneders restance, skal spørgsmålet om støtte vurderes ud fra bestemmelsens almindelige betingelser, f.eks. om der er tale om rimeligt begrundede udgifter og om udsættelse forebygges. En ydelse til hjælp til en bagudrettet restance kompenserer ikke direkte for en sanktionering, men forebygger direkte udsættelse. En forudsætning for ydelsen vil dog være, at borgeren samarbejder omkring ophævelsen af sanktionering og fremadrettet overholder betingelserne for kontanthjælpsydelsen.

Økonomisk mulighed

Der er ikke i lovens forarbejder taget stilling til om begrebet ”økonomisk mulighed” dækker borgere, som principielt har en indtægt, som gør det muligt at betale huslejen, men som har brugt sine indtægter til andre udgifter og har prioriteret u hensigtsmæssigt.

I forhold til aktivlovens § 81 indgår årsagen til den opståede restance i vurderingen af, om der kan bevilges en ydelse. Har borgeren f.eks.

købt forbrugsgoder i stedet for at betale husleje, vil vedkommende få afslag på en ydelse efter § 81.

Når henses til, at den politiske hensigt med § 81a er at forebygge udsættelser, vurderer forvaltningen, at der skal lægges vægt på borgerens aktuelle situation på ansøgningstidspunktet.

Det betyder, at årsagen til den opståede restance ikke i sig selv er afgørende for, om der kan bevilges en enkeltstående ydelse, når en borger er tæt på udsættelse. Såfremt ansøgeren har udvist uansvarlig adfærd, vil pågældende blive pålagt tilbagebetalingspligt. Uansvarlig adfærd kan være prioritering af privat gæld, forbrugsgoder, spil eller misbrug. Herudover kan der opstilles betingelser i form af administration mv. for ydelsen, således at gentagelser ikke opstår. Det skal naturligvis tydeligt tilkendegives til borgeren, at støtte ikke kan forventes i gentagelsestilfælde, men at kommunen så vil kunne vurdere, at udsættelse på sigt ikke kan forebygges på grund af uhensigtsmæssig adfærd. Det er væsentligt, at denne tolkning ikke fører til, at borgeren fremadrettet ophører med at betale husleje i forventning om at kommunen vil dække restancen.

Hvis ikke denne bredere tolkning anlægges, er det forvaltningens vurdering, at den nye bestemmelse alene ville kunne benyttes f.eks. ved skilsmisse eller indtægtsnedgang for mere velfungerende borgere, som har fornuftig adfærd, men kommer i en situation, hvor de ikke har råd til deres bolig. Disse vil overvejende ikke benytte sig af kommunens tilbud om genhusning, og vil ofte også selv kunne løse deres situation. Hvis bestemmelsen på sigt skal føre til mindre udgifter til kommunens genhusningstilbud, er det væsentligt at også mindre velfungerende grupper kan opnå støtte efter bestemmelsen, selv om deres adfærd i forbindelse med restancens opståen har været mindre hensigtsmæssig. Det er dog væsentligt, at der i disse sager pålægges vilkår om tilbagebetaling af ydelsen.

Målgrupper, som ikke kan opnå støtte

De første tre år en flygtning eller indvandrer er i landet, kan disse alene søge enkeltydelser efter integrationsloven. Integrationslovens enkeltydelsesbestemmelser har hidtil afspejlet aktivlovens enkeltydelsesbestemmelser. Der er dog pt. ikke fremsat forslag om, at der i integrationslovens enkeltydelsesbestemmelser indføres en bestemmelse svarende til aktivlovens § 81a.

3. Andre indsatser til forebyggelse af udsættelser

Underretningspligt vedr. almene boliger

Almene boligorganisationer skal underrette kommunen, senest samtidig med, at de sender en restancesag til fogedretten. Det betyder konkret, at Socialforvaltningen underrettes om truende udsættelsessager i den almene sektor imellem 33 dage og 57 dage efter restancens opståen. Herefter har forvaltningen en frist på 14 dage

til at træffe afgørelse om bevilling af eventuelle sociale ydelser. Det er Socialforvaltningens opfattelse, at underretningerne fra boligorganisationerne kommer hurtigt efter restancens opståen. Når borgere udsættes med større restancer, skyldes det ofte sagsbehandlingstid i fogedretten.

Forslag om fremrykket underretningspligt

Ud over indførslen af bestemmelsen i aktivlovens § 81a, er der fra Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter fremsat forslag om en ny bestemmelse i lov om almene boliger om fremrykket underretningspligt. Vedtages bestemmelsen, skal boligorganisationerne med virkning fra 1. april 2013 underrette kommunen, når en boligsocialt anvist borger får en restance indenfor det første år. Socialforvaltningen finder forslaget fornuftigt, da boligsocialt anviste er overrepræsenterede blandt udsatte husstande. Socialforvaltningens nye økonomiske rådgivning har derfor allerede indledt pilotforsøg med en tilsvarende ordning i samarbejde med boligorganisationen KAB. Forventningen er, at tidlig indsats i forhold til overblik over egen økonomi kan forebygge, at restancer opstår på ny.

Økonomiske rådgivninger i kommune og boligorganisationer

Socialforvaltningen fik i budget 2013 tildelt midler til en økonomisk rådgivning med 3 årsværk, der som hovedopgave har at rådgive boligsocialt anviste og udsættelsestruede lejere. Midlerne blev tildelt før forslag om den nye bestemmelse blev fremsat. Da § 81a også retter sig mod udsættelsestruede lejere, vil der være et overlap mellem de oprindelige opgaver i rådgivningen, og de opgaver, som følger af opstilling af rådgivning som betingelse efter § 81a. Den tidlige indsats i forhold til boligsocialt anviste skal dog også prioriteres i rådgivningen, da det forventes at rådgivning i forbindelse med indflytning i anvist bolig kan forebygge at borgeren på sigt bliver udsættelsestruet.

En række organisationer – herunder også boligorganisationer – i København har modtaget satspuljemidler til oprettelse eller fortsættelse af gældrådgivningsprojekter. Socialforvaltningen ønsker at oprette et samarbejde med de rådgivningsprojekter, der eksisterer i kommunen. Samarbejdet kan dels bestå i udveksling af erfaringer og metodeudvikling, men man kan også forestilles sig, at rådgivningerne specialiserer sig i forskellige borgertyper og forskellig rådgivning.

Boligorganisationernes rådgivninger er ofte opsøgende umiddelbart efter første restances opståen. De får derved ofte kontakt til borgergrupper, som ikke har haft kontakt til Socialforvaltningen endnu. Ved et tæt samarbejde er der mulighed for, at Socialforvaltningen kan få tidligere kontakt til borgere med behov for social støtte, mens boligorganisationernes rådgivninger kan

koncentrere deres kræfter om borgere, som har behov for økonomisk rådgivning uden at have sociale problemer.

Øget opsøgende indsats

Socialforvaltningen modtog i budget 2013 også midler til 8 boligrådgivere målrettet forebyggelse af udsættelser. Med de nye boligrådgivere kan antallet og typen af borgere, som opsøges personligt i forbindelse med varsel om udsættelse øges.

Samtidig skal boligrådgiverne være opsøgende i forhold til BIF-SOF fællesborgere og boligsocialt anviste, som risikerer sanktionering efter beskæftigelsesreglerne. Det er forventningen, at det derved kan forebygges, at socialt svage borgere mister deres indtægt – og dermed muligheden for at betale husleje. Boligrådgiverne i Københavns Kommune har et tæt samarbejde med de almene boligorganisationer i kontaktpersonordningen. Der er en fast vagttelefon til boligrådgiverne i hver voksenenhed, og boligrådgiverne er den direkte indgang til Socialforvaltningen for ansatte og beboere i den almene sektor.

4. Bestemmelsens økonomiske konsekvenser

Forvaltningen kan endnu ikke præcist forudsige, hvor store udgifterne som følge af bestemmelsen vil blive, fordi praksis fortsat er under udvikling på baggrund af indkomne ansøgninger. Et forsigtigt skøn er, at Socialforvaltningen forventer at yde støtte til ca. 700 husstande, og at udgiften bliver i alt 7.650.000 kr. Beregningen er baseret på, at bestemmelsen er subsidiær til servicelovens § 51a (børnebestemmelse) og aktivlovens § 81 a (enkeltudgifter), hvorfor nogle udsættelsestruede borgere fortsat vil få hjælp efter disse bestemmelser. Herudover er det fortsat vanskeligt at yde støtte til borgere, som sanktioneres efter kontanthjælpsreglerne, og der vil være borgere, som ikke samarbejder om fremtidig forebyggelse. Endelig vil der ikke kunne ydes støtte til den gruppe borgere, som varsles udsat, men som ikke bidrager til oplysning om sagen, fordi de ikke reagerer på forvaltningens henvendelser eller opsøgende indsats.

Det er Socialforvaltningens umiddelbare vurdering, at indførelsen af ydelsen på sigt vil være udgiftsneutral, da det forventes, at eventuelle merudgifter til efterspørgselsstyrede overførsler vil udlignes af færre udgifter på områder som istandsættelse, genhusning, indskudslån og enkeltudgifter til etablering efter udsættelse samt andre udgifter forbundet med udsættelser.

Socialforvaltningen vil i videst mulige omfang stille betingelser for ydelsen (jf. ovenstående). Det antages, at en restriktiv praksis i forhold til at stille betingelser vil medføre udgiftsreduktioner på servicerammerne tilsvarende.

Imidlertid slår virkningen i forhold til mindre udgifter først igennem efter en periode. Bestemmelsen benyttes allerede i Socialforvaltningen, mens virkningen først kan ses, når udsættelser

reelt på sigt afværges, dvs. efter et halvt til et helt år, alt efter udgiftens karakter. Det er derfor tvivlsomt, om der vil kunne opnås en reduktion i udgifter i forbindelse med udsættelser allerede i 2013. Det er dog Socialforvaltningens vurdering, at Københavns Kommunes ekstraudgifter i forbindelse med ydelsen i 2013 vil kunne afholdes indenfor Socialudvalgets nuværende budgetramme på bevillingsområdet efterspørgselsstyrede overførsler.

Socialforvaltningen vil følge udviklingen tæt, men er nødt til at få konkrete erfaringer, før der kan laves et mere præcist økonomisk overblik over bestemmelsens konsekvenser. Der er dog pt. en række usikkerhedsmomenter forbundet med at anslå omfanget af mulige besparelser/merudgifter som følge af bestemmelsen. På baggrund af erfaringer fra første del af 2013 vil Socialforvaltningen i samarbejde med Økonomiforvaltningen udarbejde et notat med henblik på at komme nærmere en afklaring af de økonomiske forhold forud for behandlingen af budget 2014. Der tages dog forbehold for at datagrundlaget på det tidspunkt stadig er meget småt, og at de økonomiske effekter formentlig først kan ses efter længere tids praksis.

5. Videre proces

På baggrund af erfaringer fra første del af 2013 vil Socialforvaltningen i samarbejde med Økonomiforvaltningen udarbejde et notat med henblik på at komme nærmere en afklaring af de økonomiske forhold forud for behandlingen af budget 2014.

Såfremt Socialudvalget tiltræder denne indstilling, vil indholdet blive redigeret, således at det kan udsendes som vejledning for lokalforvaltningen i forhold til at sikre ens praksis vedrørende bestemmelsen.

Udsendes der bekendtgørelser eller vejledning fra Social- og Integrationsministeriet vil kommunens praksis blive tilrettet herefter. Tilsvarende vil praksis blive tilrettet, hvis der bliver afgjort principielle sager i det Sociale Nævn eller i Ankestyrelsen, som ikke er overensstemmelse med kommunens praksis.